

[Wittrup.]

med andre, der skal sælge til den pris, der herefter bliver gældende.

Der er for mig kun det spørgsmål tilbage, om der ikke i fremtiden vil være en fare for, en fristelse til i et vist omfang at bruge produktet, rugbrødet, til opfodring. Det er naturligvis hovedsagen, at man sikrer sig, at melet er i en pris, der ikke frister til opfodring, men da det færdige produkt, brødet, jo er relativt billigt, og det ikke længere skal være rationeret, men kan købes uden begrænsning, kunne det tænkes, da det vil være et billigt fodermiddel, at det i nogen måde vil blive anvendt som sådant. Jeg håber imidlertid ikke, at dette vil blive tilfældet. Jeg håber, at den danske befolknings kultur, om jeg så må sige, er så høj, at ingen indlader sig på dette, medens millioner sulter og sukker efter det brød, som vi nu får i rigelig mængde.

I tillid dertil kan jeg tiltræde lovforslaget, som det foreligger. Det bringer jo den fordel, at vi bliver fri for at gå rundt med rationeringsmærker og rabatmærker, når vi skal købe brød. Det må naturligvis være en behagelighed for befolkningen, og det er et skridt henimod afvikling af alle krigstidens restriktioner, som ikke alene befolkningen, men sikkert også rigsdagen og regeringen ønsker at komme af med så hurtigt som muligt. Her har man nu fundet en udvej til at komme af med en rationeringsordning ved denne lov, og jeg anbefaler derfor lovforslaget, som det foreligger, til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Bjerg: I den form, hvori lovforslaget nu foreligger, kan jeg fuldtud give tilslutning til det. Det betyder en reduktion af tilskudsordningerne og af det administrative apparat, og det kan kun være en fordel.

Hvad angår mulige misbrug, tror jeg ikke, at sådanne vil finde sted i større grad. I hvert tilfælde vil jeg antage, at eventuelle misbrug let vil opvejes af, hvad der kan spares ved administrationen, så det frygter jeg ikke så meget. Det er også en fordel, mener jeg, at loven er tidsbegrænset til 1. april, fordi der så igen vil være lejlighed til at få ophævet nogle flere af de restriktioner, som vi gerne vil have fjernet, og vi da måske kunne få tilskuddene helt væk. Der er i og for sig noget unaturligt i den tilstand, vi har i øjeblikket. Når vi har en beskæftigelse som den, vi for tiden har her i landet, hvor alle praktisk talt kan få arbejde, burde det egentlig være sådan, at befolkningen

selv kunne afholde sine leveomkostninger. Der er selvfølgelig spørgsmålet om de mindre velstillede i vort samfund, men der måtte for dem kunne findes en sådan ordning, at de kunne få et rimeligt levestandard. Men som sagt, jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse i dette høje ting.

P. A. Poulsen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det lovforslag, vi her har til behandling, og gøre det i tilknytning til den betænkning, som flertallet i et udvalg i det andet høje ting har affattet, og hvortil også vi fra vor side har givet tilslutning.

Jeg finder, man har lov til at lykønske den højtærede landbrugsminister med, at det er lykkedes ved samarbejde med nogle af partierne, nemlig socialdemokrater, venstre, konservative og radikale, at få en rationeringsskranke til at falde, samtidig med at man alligevel holder brødprisen nede på det niveau, der hidtil har været gældende. Vel ved jeg, at der på visse områder vil ske små stigninger som følge af de nye bestemmelser i lovforslaget, men det vil dog ikke være stigninger, der vil berøre pristallet i nævneværdig grad. Endelig kan man vel også nævne, at der er livsfornødenheder, hvis priser er faldet — jeg tænker på kartofler og grønsager —, men det afgørende i denne forbindelse er, at rugbrød og sigtebrød stadig kan fås til en lav pris i forhold til, hvad der skulle betales, om der ikke blev truffet særlige foranstaltninger. Her er der to faktorer, som gør sig gældende, nemlig statstilskuddet og, hvad man vel også kan nævne, den relativt lave pris, som landboerne afleverer brødkorn til.

Man må vel mene, hvad der også er givet udtryk for af andre ærede ordførere, at misbrug ikke vil kunne finde sted i nævneværdig grad, da der efter lovforslaget er kontrol med rugbrødet indtil bagerne, men så heller ikke længere.

Jeg finder ikke anledning til at gå i enkeltheder angående lovforslaget. Jeg tænker her på baggrunden for dets fremsættelse og på de bestemmelser, der selvsagt må nedfældes i en bemyndigelseslov af denne art. Den højtærede landbrugsminister rørte ved forelæggelsen af lovforslaget ved et par forhold. Alt dette er velkendt af det høje tings medlemmer og er også blevet berørt af tidligere ærede ordførere.

Det er et lovforslag, der er undergået en del ændringer på rigsdagen. Det er et produkt af et samarbejde mellem ministeren og et folketingsudvalg, og det er velkendt hos os i dette høje ting, at et sådant lov-